

punktet for Gennemførelse af Lovforslaget er uheldig valgt. Denne Sags Videreførelse bør efter vor Formening henlægges, indtil det viser sig, om Erhvervslivet gaar lysere Tider i Møde.

I Henhold til ovenstaaende indstiller Mindretallet Lovforslaget til *Forkastelse*

Et *andet Mindretal* (Ellinger) kan ikke tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse. Rigsdagen bør nu have fuld Haand i Hanke med Opbygningen af Universitetsundervisningen i Aarhus og dennes gradvise Udvikling til et selvstændigt Universitet; de Oplysninger, som foreligger fra de ca. 3 Aar, der er forløbet, siden Undervisningen derovre begyndte, er for lidt at bygge paa. Ved „Universitetsundervisningen i Aarhus“ indmeldte der sig i de 3 forløbne Aar henholdsvis 78, 76 og 65 studerende; af de 78 Studenter fra 1928 synes en Del ret hurtigt at have forladt Undervisningen, idet der til Filosofikum i 1929 kun indtegnede sig 57 — o: 75 pCt. —, medens normalt over 90 pCt. af de ved Københavns Universitet immatrikulerede Studenter indstiller sig til Filosofikum. De fra Aarhus Katedralskole og Marselisborg højere Almenskole udgaaede Studenter udgjorde det første Aar $\frac{2}{3}$ af de i Aarhus immatrikulerede Studenter Antal, det andet Aar knapt en Trediedel og det tredie Aar knapt Halvdelen.

Naar man nu i Aarhus tilbyder at bygge et Institut for Fysik og Kemi, og eventuelt et biokemisk Laboratorium, hvor der kan gives Undervisning til medicinsk Forberedelseseksamen, og andrager om Statens Anerkendelse af saadan Undervisning, da bør Staten give denne Anerkendelse, men der er ingen Grund til for Tiden, saaledes som Lovforslaget gør, at gaa videre, da dette meget let fører til nu uoverskuelige Udgifter for Staten. Man har fra Aarhus ogsaa andrager om, at Staten vil udnævne og lønne Lærerne og give Tilskud til Driften; dette har Ministeren imidlertid ikke kunnet gaa med til, hvorfor der i Lovforslaget kun staar, at der paa Finansloven kan

gives Driftstilskud, men Undervisningsministeren har i Udvalget udtalt, at dette Tilskud ogsaa skal omfatte Lønninger til Lærerne og det øvrige Personale.

Mindretallet er af den Opfattelse, at det er det heldigste, at man i Aarhus ved hver Udgiftbevilling ved, hvad der kan gøres Regning paa af Støtte fra Staten, og foreslaar derfor, at Staten afholder $\frac{2}{3}$ af Udgifterne til Lærerne i filosofisk Propædeutik og ved den fornævnte Undervisning for unge Medicinere og ligeledes $\frac{2}{3}$ af Udgifterne til de omtalte Laboratoriers Drift, samt at der ved Bevilling paa Finansloven kan gives lignende Tilskud til andre Lærerlønninger. Til disse Ting, mener Mindretallet, man for Tiden bør begrænse sig, se Tiden an og saa eventuelt senere ved Lov gaa videre i det Omfang, der viser sig Trang til, og som de stedlige Ydelser og Statsstilskud kan overkomme.

I Henhold til foranstaaende stiller Mindretallet nedenstaaende Ændringsforslag.

Et *tredie Mindretal* (Stegger Nielsen) finder, at der har været levnet Landstinget og det af dette nedsatte Udvalg alt for kort Tid til grundig Overvejelse og Undersøgelse af de til denne Sag henhørende Spørgsmaal, herunder Omfanget af Udgifterne, og i hvilken Udstrækning den paa-tænkte Reform vil kunne aflaste Københavns Universitet.

Mindretallet finder dette beklageligt — for selve Sagens Skyld som af Hensyn til de trykkende økonomiske Forhold, vort Land for Tiden er inde i, og som i allerhøjeste Grad opfordrer til den yderste Spar-sommelighed i Statshusholdningen og Undgaaelse af nye, øgede Udgifter.

Under Hensyn hertil kunde Mindretallet have ønsket hele denne vigtige Sags Afgørelse udskudt til næste Samling, saafremt dette var foreneligt med de til Sagen knyttede Interesser. Men dette Synspunkt har ikke vundet Flertal i Udvalget.

Da Mindretallet imidlertid, hvad Sagens Realitet angaar, er af den Opfattelse,